

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 767
Warszawa, 2 sierpnia 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Krzysztofa Kłosowskiego.

(-) Maciej Banaszak; (-) Piotr Paweł Bauć; (-) Jerzy Borkowski; (-) Artur Dębski; (-) Wincenty Elsner; (-) Anna Grodzka; (-) Michał Kabaciński; (-) Adam Kępiński; (-) Witold Klepacz; (-) Krzysztof Kłosowski; (-) Sławomir Kopyciński; (-) Jacek Kwiatkowski; (-) Tomasz Makowski; (-) Maciej Mroczek; (-) Jacek Najder; (-) Michał Tomasz Pacholski; (-) Zofia Popiołek; (-) Adam Rybakowicz; (-) Armand Kamil Ryfiński; (-) Paweł Sajak; (-) Halina Szymiec-Raczyńska.

Ustawa z dnia.....

o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych.

Art. 1. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. Nr 81, poz. 530 z późn. zm.¹) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 4 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j w brzmieniu:

„j) informacji o uznaniu roszczenia na piśmie;”;

2) w art. 14:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 3,

b) w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zobowiązanie zostało potwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu lub decyzją organu administracji publicznej zaopatrzoną w rygor natychmiastowej wykonalności lub roszczenie zostało uznane na piśmie.”,

c) w ust. 3 w pkt 3 wyrazy „f i g” zastępuje się wyrazami „f, g i j”;

3) w art. 15:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 3,

b) w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zobowiązanie zostało potwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu lub decyzją organu administracji publicznej zaopatrzoną w rygor natychmiastowej wykonalności lub roszczenie zostało uznane na piśmie.”,

c) w ust. 3 w pkt 3 wyrazy „f i g” zastępuje się wyrazami „f, g i j”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 126, poz. 715, Nr 149, poz. 887 i Nr 171, poz. 1016.

Uzasadnienie

Jak uczy praktyka, przez cały okres obowiązywania przedmiotowej ustawy, zdarzało się szereg przypadków, iż wierzyciele wykorzystywali ją do wymuszania płatności, które nie były jeszcze wymagalne lub były zobowiązaniami spornymi. Przez takowe działania wierzycieli został wypaczony sens istnienia ustawy wyrażający się w poinformowaniu uczestników obrotu gospodarczego o niesolidnych dłużnikach. Zapisy przedmiotowej ustawy stawały się niekiedy swoistego rodzaju instrumentem przymuszającym do zaspokojenia roszczenia, którego zasadność żądania wcale nie była taka oczywista. Dotychczasowe brzmienie art. 14 i 15 umożliwiało bowiem wpisanie dłużnika do rejestru bez zakończenia postępowań w przedmiocie zobowiązania objętego sporem między stronami.

Wpisanie dłużnika do takiego rejestru wielokrotnie uniemożliwiało mu lub utrudniało w znaczny sposób prowadzenie działalności gospodarczej. Konsument lub przedsiębiorca nie mogli w takich wypadkach ubiegać się o kredyty lub dotacje, a nawet uczestniczyć w przetargach publicznych. Powodowało to nieodwracalne dla dłużnika skutki finansowe, za które nikt nie ponosił odpowiedzialności, gdyż dochodzenie odszkodowań na drodze sądowej jest dla niektórych osób i przedsiębiorców praktycznie nierealne z uwagi na wysokie koszty i długi czas oczekiwania.

Zapisy niniejszego projektu wprowadzają wymóg uzyskania uznania roszczenia na piśmie lub jego potwierdzenia prawomocnym wyrokiem sądu lub decyzją organu administracji publicznej zaopatrzoną w rygor natychmiastowej wykonalności, by wierzyciel mógł przekazać do biura informacji gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika.

Reasumując należy zaznaczyć, że ustawa ta w dotychczasowym brzmieniu deprecjonowała i wykluczała kontradiktoryjność sporów zobowiązaniowych i zsuwała na margines orzecznictwo sądów i organów administracji, które powoływane są do stwierdzania i egzekwowania zaistniałych zobowiązań. Należy również zaznaczyć, że ustawa ta nie nadawała i nie egzekwowała uprawnień zobowiązanych do ochrony faktycznej i prawnej.

Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie niesie za sobą obciążeń dla budżetu państwa, ani nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla jednostek samorządu terytorialnego.

Przedłożony projekt ustawy nie był poddany konsultacjom społecznym w rozumieniu art.34 ust. 3 Regulaminu Sejmu RP.

Przedmiot projektu niniejszej ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 10 sierpnia 2012 r.

BAS-WAPEiM-2090/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i
wymianie danych gospodarczych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł
Krzysztof Kłossowski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2012 r. poz. 32) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy dotyczy zmiany art. 2, art. 14 i art. 15 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530, ze zmianami).

Projektodawcy proponują, aby do pojęcia „informacje gospodarcze” zaliczyć dane dotyczące zobowiązania pieniężnego w zakresie informacji o uznaniu roszczenia na piśmie (art. 1 pkt 1 projektu ustawy). Zgodnie z propozycjami zawartymi w art. 1 pkt 2 i 3 projektu ustawy, wierzyciele będą mogli przekazywać do biura informacji gospodarczej informacje o zobowiązaniu dłużnika będącego konsumentem albo niebędącego konsumentem wyłącznie wówczas, gdy zobowiązanie zostało potwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu lub decyzją organu administracji publicznej zaopatrzoną w rygor natychmiastowej wykonalności lub roszczenie zostało uznane na piśmie.

Zgodnie z art. 2 projektu ustawy, ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Materia, której dotyczy projekt ustawy, nie jest bezpośrednio objęta zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej. Trzeba jednak odnotować, że pośrednio dotyka ona zagadnień będących przedmiotem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz. Urz. UE L 133 z 22.5.2008, str. 66), zwanej dalej „dyrektywą 2008/48/WE”.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy 2008/48/WE, państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie przez kredytodawcę przed zawarciem umowy o kredyt oceny zdolności kredytowej konsumenta na podstawie wystarczających informacji przekazanych mu, w stosownych przypadkach, przez konsumenta oraz, w razie konieczności, na podstawie informacji uzyskanych z odpowiedniej bazy danych. Z art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2008/48/WE wynika, że każde państwo członkowskie zapewnia kredytodawcom z innych państw członkowskich dostęp do baz danych wykorzystywanych w tym państwie członkowskim do oceny zdolności kredytowej konsumentów, a jeżeli odmowa udzielenia kredytu nastąpiła na podstawie informacji pochodzących z bazy danych, kredytodawca natychmiast i bez pobierania żadnych opłat informuje konsumenta o wynikach weryfikacji oraz podaje mu informacje dotyczące bazy danych, w której dokonano weryfikacji.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje wprost kwestii, o których mowa w projekcie ustawy, ale – jak odnotowano powyżej – dyrektywa 2008/48/WE obejmuje materię wiążącą się z projektowanymi przepisami. Postanowienia dyrektywy 2008/48/WE zostały wdrożone do polskiego systemu prawa na mocy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 126, poz. 715, ze zmianami). W rozumieniu art. 5 pkt 15 ustawy o kredycie konsumenckim „bazami danych” są m.in. biura informacji gospodarczej, o których mowa w ustawie o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych. Jak stanowi art. 9 ust. 2 ustawy o kredycie konsumenckim, ocena ryzyka kredytowego dokonywana jest na podstawie informacji uzyskanych od konsumenta lub na podstawie informacji zawartych w bazie danych lub zbiorze danych kredytodawcy. Natomiast, jeżeli kredytodawca odmówi konsumentowi udzielenia kredytu konsumenckiego na podstawie informacji zawartych w bazie danych lub zbiorze danych kredytodawcy, kredytodawca niezwłocznie przekazuje konsumentowi bezpłatną informację o wynikach tego sprawdzenia oraz wskazuje bazę danych, w której tego sprawdzenia dokonano (art. 10 ustawy o kredycie konsumenckim). Z przywołanych przepisów wynika, iż zaproponowane w przedłożonym projekcie ustawy propozycje zmian do ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych z uwagi na to, że dotyczą zakresu informacji

zamieszczanych w bazach informacji gospodarczych, łączą się z przedmiotem regulacji dyrektywy 2008/48/WE. Należy uznać, że projektowane przepisy nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 10 sierpnia 2012 r.

BAS-WAPEiM-2091/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o
udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Krzysztof Kłosowski) jest projektem
ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej
w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy dotyczy zmiany art. 2, 14 i 15 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530, ze zmianami). Projektodawcy proponują, aby do pojęcia „informacje gospodarcze” zaliczyć dane dotyczące zobowiązania pieniężnego w zakresie informacji o uznaniu roszczenia na piśmie. Zgodnie z projektem ustawy, wierzyciele będą mogli przekazywać do biura informacji gospodarczej informacje o zobowiązaniu dłużnika wyłącznie wówczas, gdy zobowiązanie zostało potwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu lub decyzją organu administracji publicznej zaopatrzoną w rygor natychmiastowej wykonalności lub roszczenie zostało uznane na piśmie.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 10 września 2012 r.

DP-IV-MJ-024-781/2012

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 11. 09. 2012

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W nawiązaniu do pisma z dnia 30 sierpnia 2012 r. (znak: GMS-WP-173-241/12) dotyczącego poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych przedstawiam następujące stanowisko Narodowego Banku Polskiego.

Proponowana nowelizacja ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych ma znieść obowiązek informowania dłużnika o powstaniu zobowiązania, którego termin zapłaty minął, poprzez wysłanie wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania informacji o tym stanie faktycznym, do biura informacji gospodarczej, w przypadku nie dokonania przez dłużnika płatności w wyznaczonym okresie. W przepisie art. 14 i 15 ustawy zabezpieczono prawo dłużnika do informacji o niewykonaniu płatności zobowiązania, jednocześnie wierzyciel otrzymywał niezwłocznie instrument dyscyplinujący dłużnika w postaci przesłania informacji do biura informacji gospodarczej, ogół przedsiębiorców i obywateli otrzymał zaś instrument wczesnego ostrzeżenia przed nierzetelnym przedsiębiorcą/konsumentem. Intencją ustawodawcy nie było stworzenie instrumentu rozstrzygnięcia o zasadności roszczenia, pozostawiając to sądom, ew. organom administracji publicznej.

W nowej wersji ustawy proponuje się, aby w ww. sytuacji wierzyciel nie przysyłał wezwania do zapłaty wraz z ostrzeżeniem o poinformowaniu biura informacji gospodarczych. W takiej sytuacji wierzyciel będzie:

- 1) prowadził z dłużnikiem korespondencję, która doprowadzi do pisemnego uznania przez dłużnika danego roszczenia, co będzie warunkiem wystarczającym do zgłoszenia informacji do biura informacji gospodarczej,
- 2) występował do sądu lub organu administracji publicznej o potwierdzenie zobowiązania (z rygorem natychmiastowej wykonalności), co będzie warunkiem wystarczającym do zgłoszenia informacji do biura informacji gospodarczej.

Zdaniem NBP proponowane rozwiązanie wprowadza przedwcześnie sąd/organ administracji publicznej do relacji przedsiębiorca – konsument (wierzyciel-dłużnik). Ponadto rozważenia wymaga kwestia ekonomicznego uzasadnienia angażowania sądu w przypadku zobowiązań wartości 200-500 zł (progi wynikające z art. 14 ust. 1 pkt 2 i 15 ust.1 pkt 2.).

Zdaniem Banku wskazanym jest uzupełnienie wniosku o nowelizację ustawy o ewidencje (statystykę) funkcjonowania biur informacji gospodarczej (w ilu przypadkach zagrożenie wpisaniem do rejestru powodowało spłatę zobowiązań?) i empiryczne potwierdzenie znaczenia przesłanki wskazywanej w uzasadnieniu („*zapisy przedmiotowej ustawy stawały się niekiedy swoistego rodzaju instrumentem przymuszającym (...) bez zakończenia postępowań w przedmiocie zobowiązania objętego sporem*”). Zasadnym byłoby też ujawnienie w uzasadnieniu projektu (ocenie skutków regulacji) opinii przedsiębiorców korzystających z dobrodziejstwa ustawy z 2010 r. o funkcjonowaniu ustawy w tym instrumentu wezwania do zapłaty.

z powrotem

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 24. 09. 2012

Warszawa, dnia 20 września 2012 r.

DOLiS-033-418/12 | TG | 56868

Pan

Lech Czapla

Szef

Kancelarii Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8

00 – 902 Warszawa

Sejmowy Biuro Ministrow

w odpowiedzi na pismo z dnia 30 sierpnia 2012 roku – znak: GMS-WP-173-241/12 – (data wpływu do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych 3 września 2012 roku) uprzejmie informuję, że do poselskiego projektu **ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych** – z punktu widzenia przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) – nie zgłaszam uwag.

2 *poselstwo*

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych
z upi Z - ca Generalnego Inspektora

[Signature]
Andrzej Lewinski

Prezes Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Krasnodębska - Tomkiel

U·K·K
Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

DPR-070-29/12/MSK

Warszawa, 28 września 2012 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

Pan

L.dz.

Lech Czapla

Data wpływu 28.09.2012

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 30 sierpnia 2012 r. (sygn.: GMS-WP-173-241/12) dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych, uprzejmie informuję, iż Prezes Urzędu nie zgłasza uwag do ww. projektu.

Z powrotem,
H